

Sygn. akt II K 896/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Targu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksander Jędryka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Ożańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 10.05.2018r., 02.07.2018r. z oskarżenia publicznego sprawy:

S. C. (C.)

s. S. i A. z domu D.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 sierpnia 2017 roku w miejscowości C. rejonu (...) dokonał uszkodzenia ciała swojej szwagierki D. C. (1) zamieszkującej wspólnie pod adresem ul. (...) w ten sposób, że uderzył ją kilkakrotnie z otwartej ręki w twarz oraz prawe ramię czym spowodował u niej obrażenia ciała w postaci krwiaka powieki oka lewego, stłuczenia ramienia prawego z krwiakiem oraz rany wargi górnej po stronie lewej, które naruszyły czynności narządu ciała na okres poniżej siedmiu dni trwający,

- tj. o przest. z art. 157 § 2 kk,

I. Na mocy art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko S. C. o czyn zarzucony mu aktem oskarżenia stanowiący występki z art. 157 § 2 kk warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby;

II. Na mocy art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego S. C. nawiązkę w kwocie 600 (sześćset) złotych na rzecz pokrzywdzonej D. C. (1);

III. Na zasadzie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego S. C. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 221 (dwieście dwadzieścia jeden) złotych tytułem kosztów sądowych, w tym 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Przewodniczący:

Sygn. akt II K 896/17

UZASADNIENIE

wyroku z 10 lipca 2018 r.

Aktem oskarżenia wniesionym przez oskarżyciela publicznego zarzucono S. C. popełnienie przestępstwa z art. 157 § 2 kk polegającego na tym, że w dniu 11 sierpnia 2017 roku w C. dokonał uszkodzenia ciała swojej szwagierki D. C. (1) zamieszkującej wspólnie przy ul. (...) w ten sposób, że uderzył ją kilkakrotnie z otwartej ręki w twarz oraz prawe ramię, czym spowodował u niej obrażenia ciała w postaci krwiaka powieki górnej oka lewego, stłuczenia ramienia prawego z krwiakiem oraz wargi górnej po stronie lewej, które naruszyły czynności narządu jej ciała na czas poniżej siedmiu dni trwający.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Do 12 sierpnia 2017 r. D. C. (1) z synem K. mieszkała w domu należącym do jej szwagra S. C. w C.. Na tym tle dochodziło pomiędzy nimi częstych nieporozumień i kłótni. Zarówno D. C. (1) jak S. C. składali na siebie wzajemnie skargi do Policji inicjując liczne interwencje. W 2016 i następnym roku – do 11 sierpnia było 23 takich interwencji, gdzie S. C. zgłaszał, że nietrzeźwa D. C. (1) awanturuje się z nim, zaś D. C. (1) zgłaszała awantury ze szwagrem, pobicie przez szwagra oraz, że nie chciał wpuścić jej do domu w porze nocnej.

W piątek 16 sierpnia 2017 r. D. C. (1) przyszła z synem do domu około godz. 22. Była pod działaniem alkoholu. S. C. zaczął się z nią kłócić. Miał do niej pretensje o kawałki cegieł rozsypane na podwórku.

Dowód: zeznania D. C. (1) k.51-52, zeznania K. C. k.52,15, pismo Komisariatu Policji w C. k.58, wyjaśnienia S. C. k.50

W trakcie sprzeczki zaczęli się szarpać, przy czym S. C. zadał jej nadgarstkami otwartych dłoni kilka szybkich uderzeń w twarz i w prawe ramię. D. C. (1) wezwała wtedy policję.

Dowód: zeznania D. C. (1) k.51-52, zeznania K. C. k.52, 15

Na miejsce przyjechali funkcjonariusze policji K. J. i B. Ł., którzy rozmawiali ze stronami i przez ogrodzenie. D. C. (1) powiedziała policjantom, że szwagier uderzył ją w twarz a S. C. zaprzeczył. Następnie oboje zaczęli ponownie się kłócić przy policjantach, którzy poprzestali na pouczeniu D. C. (1), aby udała się na obdukcję lekarską i złożyła zawiadomienie o przestępstwie.

Dowód: zeznania K. J. k.67-68, zeznania D. C. (1) k.52, notatka urzędowa z interwencji k.9

Następnego dnia D. C. (1) razem z synem wyprowadziła się z domu S. C.

W poniedziałek 14 sierpnia 2017 r. D. C. (2) zgłosiła się do lekarza, który stwierdził u niej zasinienie wokół powieki lewej z podbiegnięciem spojówki oka lewego – wymagającym konsultacji okulisty, zasinienie na prawym ramieniu, ranę wargi dolnej i opuchnięcie wargi górnej po stronie lewej. Obrażenia te naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała pokrzywdzonej na czas poniżej 7 dni trwający.

Dowód: zaświadczenie lekarskie k.5, informacja dla lekarza kierującego k.6, opinia biegłego lekarza k.12

Oskarżony S. C., ma lat 57, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, z zawodu jest krawcem, nie pracuje, opiekuje się niepełnosprawnym ojcem, pobiera 520 zł zasiłku miesięcznie, jest właścicielem domu mieszkalnego oraz działki leśnej o pow.1,4 ha, nie był leczony psychiatrycznie neurologicznie ani odwykowo, nie był karany

Dowód: oświadczenie oskarżonego k.22,49, informacja z Krajowego Rejestru Karnego

S. C. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. W swoich wyjaśnieniach podał, że w 11 sierpnia 2017 r. jego szwagierka wróciła pijana. Ponieważ się awanturowała nie wpuścił jej do domu. Oskarżony zaprzeczył, aby uderzył wtedy D. C. (1) oraz stwierdził, że nie było u nich wtedy w nocy policji. Podał ponadto, że następnego dnia rozbił młotem telefon D. C. (1) – „żeby nie używała go do szantażowania go”, ponieważ w złości wypowiadał wulgarne słowa, ale nie były skierowane do niej (k.50, 53).

Sąd uznał za udowodnione, że 11 sierpnia 2017 r. około godz. 22.00 S. C. w trakcie kłótni z D. C. (1) uderzył ją kilkakrotnie rękami w twarz i lewe ramię powodując u niej lekkie uszkodzenia ciała, które opisane zostały w zaświadczeniu lekarskim z dnia 14 sierpnia 2017 r. Ustalenia w tym zakresie sąd oparł na: zeznaniach pokrzywdzonej D. C. (1), zeznaniach świadków K. C. i K. J. oraz dowodach z dokumentów – zaświadczeniu lekarskim, informacji z konsultacji okulisty, opinii biegłego lekarza, notatce urzędowej z interwencji policji oraz pisemnej informacji Komisariatu Policji w C. o interwencjach przeprowadzonych z ogłoszenia oskarżonego lub pokrzywdzonej.

Dokonując oceny materiału dowodowego o charakterze osobowym sąd miał uwadze, że D. C. (1) i S. C. są ze sobą głęboko skonfliktowani, czemu dawali wyraz podczas wzajemnych kłótni, które nie ustawały nawet w obecności policjantów. Również K. C. naturalnie bardziej związany jest ze swoją matką niż wujkiem. Okoliczności te nakazują oceniać twierdzenia oskarżonego i pokrzywdzonej oraz jej syna z ostrożnością. Wprawdzie neutralnych świadków przedmiotowego zajścia nie było, to jednak zeznania K. J. a także wymienione dowody z dokumentów przekonują do wersji zdarzenia wynikającej z zeznań pokrzywdzonej i jej syna. Poprzez zestawienie tych dowodów z wyjaśnieniami oskarżonego, przy zastosowaniu logicznego wnioskowania i zasad doświadczenia życiowego sąd uznał wyjaśnienia S. C. jedynie częściowo za wiarygodne - tj. w zakresie dotyczącym istniejącego między nim a pokrzywdzoną konfliktu, licznych kłótni oraz wyprowadzenia się przez nią z domu nazajutrz po przedmiotowym zajściu. Okoliczności te są niesporne - przedstawione zostały również w zeznaniach D. C. (1) oraz wynikają z informacji o przeprowadzonych interwencjach udzielonej przez Komisariat Policji w C.. Sąd odmówił natomiast wiary twierdzeniom oskarżonego, że nie uderzył on pokrzywdzonej i że 11 sierpnia 2017 r. nie było interwencji policji. Przeczą temu spójne z zeznaniami pokrzywdzonej zeznania K. C. a także pośrednio zeznania funkcjonariusza policji K. J.. Zeznania tego świadka są zbieżne z treścią notatki urzędowej sporządzonej przez niego na okoliczność tej interwencji. Policjanci przeprowadzili ją w ramach rutynowych czynności służbowych a K. J. jest osobą nie związaną osobiście z żadną ze stron, zatem jego zeznania mają walor neutralności. Podkreślić należy, że D. C. (1) zgłosiła telefonicznie pobicie jej przez szwagra bezpośrednio po zajściu. Obiektywnym dowodem przeczącym wyjaśnieniom oskarżonego jest zaświadczenie sporządzone przez lekarza (...). Zauważyć należy, że w dniu wydania zaświadczenia – 14.08.2017 r. opisane przez niego obrażenia ciała w postaci zasinień na twarzy i ramieniu oraz podbiegnięcie spojówki lewego oka były z pewnością bardziej wysyczone a zatem lepiej widoczne niż bezpośrednio po zajściu. Tłumaczy to okoliczność, że nie zauważyli ich policjanci, którzy zresztą rozmawiali z pokrzywdzoną nocą na zewnątrz domu i widzieli ją tylko przez ogrodzenie. Odrzucić należy cytowaną przez pokrzywdzoną sugestię oskarżonego, że „pomalowała sobie oko niebieską kredką”. Doświadczony lekarz z pewnością jest w stanie odróżnić zasinienia, podbiegnięcia krwawe od środków do makijażu – tym bardziej, że podbiegnięcie umiejscowione było na gałce ocznej. Zostało ono potwierdzone przez lekarza specjalistę od chorób oczu i opisane w sporządzonej przez niego informacji jako nasycony wylew krwi pod spojówką. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie sąd ocenił jako wykrętne. Zauważyć też należy, że przyznał on, że zabrał pokrzywdzonej telefon komórkowy i zniszczył go nazajutrz po zajściu po, aby nie mogła odtworzyć jego wypowiedzi. Oskarżony chciał w ten sposób pozbawić ją środka dowodowego do wykazania jaki był przebieg zajścia.

Sąd zważył, co następuje:

Odpowiedzialności karnej z art.157 § 2 kk podlega ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.

Przeprowadzone postępowanie karne i dokonana wyżej analiza i ocena dowodów prowadzą do wniosku, że oskarżony S. C. 11 sierpnia 2017 r. w trakcie kłótni z D. C. (1) kilkakrotnie uderzył ją powodując u niej opisane wyżej obrażenia naruszające prawidłowe funkcjonowanie narządów jej ciała na okres trwający mniej niż 7 dni..

Rozważając formę reakcji karnej wobec S. C. sąd zwrócił uwagę na stopień społecznej szkodliwości jego czynu. Stosownie do treści art. 115 § 2 kk uwzględniono rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary szkody, okoliczności popełnienia czynu. Ustalono przy tym, że lekkie obrażenia ciała spowodowane przez oskarżonego nie wywołały dalej idących skutków. Rozważając jednocześnie stopień winy oskarżonego zwrócono uwagę na wzajemne skonfliktowanie stron i ich nieustępliwość podczas kłótni. Powyższe okoliczności doprowadziły do oceny, że wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie są znaczne. Warunki osobiste oskarżonego – ma on 57 lat, prowadzi on uregulowany tryb życia, i co istotne nie był on dotychczas karany – uzasadniają przypuszczenie, że w przyszłości będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Podkreślić należy, że wobec wyprowadzenia się pokrzywdzonej z domu oskarżonego ustała konfliktowa sytuacja, która doprowadziła oskarżonego do popełnienia przestępstwa. Uznano więc zaistniały wszystkie przesłanki wymienione w art. 66 § 1 i 2 kk wskazujące na możliwość warunkowego umorzenia postępowania, które w ocenie sądu zaspokoi cele postępowania karnego.

Zgodnie z art. 67 § 3 kk - umarzając warunkowo postępowanie karne sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody a w miarę możliwości obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę albo zamiast tych obowiązków. W tym przypadku sąd na podstawie art. 67 § 3 kpk orzekł od S. C. na rzecz pokrzywdzonej D. C. (1) nawiązkę w kwocie 600 złotych. Kwota ta stanowić ma rekompensatę za doznany przez pokrzywdzoną ból, uraz psychiczny oraz przejściowe pogorszenie komfortu zdrowotnego.

Mimo niewielkich dochodów oskarżonego sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych, albowiem koszty wynoszące w sumie 221 zł nie są na tyle duże, aby ich uiszczenie było dla niego zbyt uciążliwe tym bardziej, że nie jest on pozbawiony możliwości zarobkowania. Na wymienioną kwotę złożyły się:

- koszty przyjazdu świadków na rozprawę – 16 zł,
- należność za wydanie opinii przez biegłego lekarza – 75 zł
- zryczałtowane koszty doręczeń pism procesowych w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł,
- koszt uzyskania informacji o oskarżonym z Krajowego Rejestru Karnego – 30 zł
- opłata ustalona na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych – 60 zł.

Przewodniczący